

Mezőzombor, 1904. január 11. – Szerencs, 1996. január 27.

Módos parasztcsaládból származott. Hatévesen kezdett el dolgozni a család földjén. 1925-ben kántortanítói oklevelet szerzett a jászberényi tanítóképzőben. 1925–1927-ben a Nógrád vármegyei Bercel-Ordaspusztá osztatlan iskolájában tanított. 1927–1946 között a Zemplén vármegyei Bekecs községben élt, kezdetben kántortanító, majd iskolaigazgató volt. Emellett faluszövetségi olvasókört szervezett, vezette a Hangya szövetkezet helyi könyvelését, tűzoltókat oktatott, járatleveleket kezelte. Méhészkedéssel és házinyúltenyésztéssel is foglalkozott, s az ezzel kapcsolatos szakismereteket átadta faluja lakóinak. Leventeoktatóként is működött. A második világháború alatt zsidó munkaszolgálatosokat bújtatott. Részt vett a Magyar Parasztszövetség zempléni szervezésében.

1945 januárjában belépett a Független Kisgazdapártba. Megbízták a Zemplén megyei pártszervezés irányításával, számos helyi szervezet megalakítása fűződött a nevéhez. 1945. november 4-én a Borsod-Gömör-Zemplén-Abaúj vármegyei választókerületben nemzetgyűlési mandátumhoz jutott. 1945–1947 között a Magyar Parasztszövetség Zemplén megyei elnöke volt. 1947-ben átlépett a Demokrata Néppártba, Zemplén vármegye területén szervezte a pártot. Az 1947. augusztus 31-i választásokon a DNP borsodi listáján ismét képviselővé választották. 1947 októberétől a DNP parlamenti frakciójának az alelnöke. 1949 februárjától, Barankovics István külföldre távozása és a Demokrata Néppárt feloszlása után párton kívüli lett. 1949 júniusában visszavonult a politikától.

Képviselői mandátuma lejártával hamis vádak alapján, fegyelmi úton eltávolították tanítói állásából. 1949-től 1957-ig a mezőzombori katolikus egyházközség kántora, s mellékállásban fizikai munkás a Betonútépítő Vállalatnál, a Magyar Államvasutak Hídépítő Vállalatnál, illetve a helybeli técesznel. 1957 tavaszán rehabilitálták, az év végén kinevezték tanítónak az abaújkéri gyógypedagógiai nevelőintézet tanítója volt 1967. évi nyugdíjazásáig. Az 1960-as évektől kezdve újra részt vett a helyi közéletben: községi tanácsstag, a helyi ÁFÉSZ igazgatósági tagja, és a községi szakszervezeti szakmaközi bizottság elnöki tisztét is betöltötte.